

[Lilli Gyldenkilde]

dannelse, for vi er jo enige om, at det, vi vil, er at få folk i arbejde, for det har folk det bedst med. Derfor siger vi, og det har vi gjort hele tiden: hvorfor i alverden binder man en sådan lov op på, at de, hvis de ikke får arbejde bagefter, skal gå ned i dagpenge? Al anden lovgivning herinde går ud på, at man giver folk tilskud for og bag, hvis de gør, hvad man beder dem om. Det er bare det, jeg beder om at vi også laver på dette område.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Det bliver meget kort til fru Lilli Gyldenkilde. Påstanden om, at 4 år kunne hjælpe mere end 2 år, synes jeg da ikke er en rimelig betragtning, når vi er gået fra 0 år og op til 2 år. Vi er virkelig kommet i gang. Jeg tror, 4 år for nogle, som ikke er motiveret, vil være en næsten helt uoverskuelig længde. Jeg tror, opgaven snarere er at motivere nogle i gang med en kortere uddannelse, hvor man bruger noget af den livserfaring og erhvervs erfaring, man har indhentet. Man skal efter min mening ikke tænke så ringe om et halvt eller et helt år; det kan være den ekstra kompetence, man får, som gør, at man nu får en tilknytning til arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Der er to ting, der bringer mig på talerstolen igen, og det er sådan en opfølgning af den debat, vi havde før. Jeg tror, jeg forstår fru Lilli Gyldenkildes reaktion, men jeg synes også, fru Lilli Gyldenkilde må tænke lidt over, hvordan vi andre reagerer, når vore motiver bliver draget i tvivl, og det var faktisk det, man gjorde fra SFs side i ordførertalen uden begrundelse, og som jeg synes er grunden til, at vi får en debat, som måske ikke er så lødig, som den burde være. Men det kan vi måske komme over.

Det, som er mit andet punkt og grunden til, at jeg tager ordet, er, at vi nu er fremme ved revisionen, at vi nu er i den situation, at vi skal til at diskutere, hvad det er, der er brug for, hvordan vi får løst problemet for de grupper, som også fru Lilli Gyldenkilde netop har taget frem. Altså hvordan motive- rer vi dem? Hvad er det for nogle typer ud-

dannelses tilbud, de skal have? Hvor differentierede skal de være? Hvordan får vi sikret, at det fører til en fornuftig indgang på arbejdsmarkedet? Det er nu, vi skal have den debat. Hvorfor så hæfte sig så frygtelig ved, om vi får den før sommerferien eller vi får den efter sommerferien? Hvorfor skal det absolut udlægges, som om vi andre har dårlige motiver, fordi vi gerne vil vente til efter sommerferien? Det synes jeg egentlig godt man kunne spare os for, hvis man virkelig er tilstrækkelig interesseret i, at der kommer noget fornuftigt ud af det. Jeg håber, at vi på den baggrund kan få en ordentlig debat om, hvordan sådan nogle ordninger kan sættes ordentligt sammen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Heller ikke jeg har noget imod præster, men når de messer, bør de i hvert fald messe sandheden. Og det er en fordel, at præsten har læst Bibelen, hvis det er sandheden i Bibelen, der skal messes. Ingen er uenige med hr. Kofod-Svendsen i, at uddannelse er godt – det har været påstået fra et bredt flertal i Folketinget – men havde hr. Kofod-Svendsen nu, inden han holdt denne tale, prøvet at se på de undersøgelser, der er lavet om, hvor godt og hvor dejligt det er, som hr. Kofod-Svendsen sagde, ville han have set, at undersøgelserne viser, at kun 5 pct. af de ledige har søgt uddannelse, og at 34 pct. af dem, der har søgt, ikke har kunnet komme ind, fordi der ingen uddannelse var. Jamen så hjælper det da kun lidt, at vi står her og synger halleluja, når det er for en ordning, der ikke virker.

Vi mener, det er rigtigt, at vi får uddannelserne, men vi må gøre noget fælles for at få det til at virke sådan, at folk også får den mulighed. Det går ikke bare at bruge floskler om gode hensigter her i Folketinget. Vi må også prøve at gøre noget ved det i hverdagen. Det er det, der ikke er sket, og det er det, der er påvist hen ad vejen.

Jeg er enig med hr. Estrup i, at det ville være rart, hvis vi kunne få en lødig debat. Men så spørger hr. Estrup, hvorfor man ikke kom med forslagene i foråret 1985, for så kunne vi have set på dem. Og mindre end et halvt minut efter siger han til fru Lilli Gyldenkilde, at fru Lilli Gyldenkilde må v. de, at